

Αθήνα, 4.9.2013

**ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΑΠΟΧΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΣΤΙΣ 17 & 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ**

Η **Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος** συνεδρίασε σήμερα εκτάκτως προκειμένου να εκτιμήσει την κατάσταση και να λάβει αποφάσεις σχετικά με τα ανοιχτά ζητήματα που εξακολουθούν να υφίστανται ως προς τον υπό κατάθεση προς συζήτηση και ψήφιση νέο Κώδικα Δικηγόρων καθώς και σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη Δικαιοσύνη.

1. Επί του Σχεδίου του νέου Κώδικα Δικηγόρων, ο δικηγορικός κόσμος της χώρας, αποκρούοντας κάθε έννοια συντεχνιακής αντίληψης και προτάσσοντας την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, είτε εισηγήθηκε εξαρχής είτε ανταποκρίθηκε θετικά σε μία σειρά από αλλαγές, όπως είναι λ.χ. η θεσμική κατοχύρωση του ρόλου του Δικηγόρου, των Δικηγορικών Συλλόγων και της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, ο εκσυγχρονισμός του θεσμού των διαγωνισμών των ασκουμένων δικηγόρων, με καθιέρωση γραπτών εξετάσεων σε πανελλήνιο επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζεται η αντικειμενικότητα και το αδιάβλητο της διαδικασίας, η ίδρυση μονίμων διαιτησιών σε όλους τους Δικηγορικούς Συλλόγους, η αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου, με απεξάρτηση των πειθαρχικών συμβουλίων από τα Διοικητικά συμβούλια των Δικηγορικών Συλλόγων και η επιμήκυνση της παραγραφής στις αγωγές κακοδικίας σε τρία έτη έναντι της εξάμηνης παραγραφής που ισχύει σήμερα.

Ωστόσο, όσον αφορά στα θεμελιώδη ζητήματα που άπτονται την ουσιαστική άσκηση της δικηγορίας, δεν μπορούμε να μην επιμείνουμε στην ανάγκη να επανακατοχυρωθεί το δικαίωμα των εμμίσθων συναδέλφων σε ελάχιστη αμοιβή και να διαφυλαχθεί ο τρόπος ποσοστιαίου υπολογισμού των κρατήσεων μέσω των γραμματίων προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής.

Σε καμία σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία δεν νοείται παροχή υπηρεσιών που προσιδιάζουν σε σχέση εξαρτημένης εργασίας χωρίς να κατοχυρώνεται δικαίωμα του εργαζομένου σε αμοιβή. Τέτοιου είδους «μέτρα» που λαμβάνονται από την πολιτική εξουσία με επίκληση επιταγών της «τρίοικας» αλλά στην πραγματικότητα προς όφελος των τραπεζών, των ασφαλιστικών εταιρειών και άλλων επιχειρήσεων που ασκούν μαζικά ένδικα βοηθήματα στα δικαστήρια της χώρας (π.χ. για εγγραφή προσημείωσης υποθήκης ή για έκδοση διαταγών πληρωμής) προκειμένου να έχουν πρόσβαση σε δικηγορικές υπηρεσίες με εξευτελιστικές αμοιβές, προσβάλλουν τον πυρήνα του δικαιώματος σε μία αξιοπρεπή διαβίωση, υπονομεύουν την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος και, κατ' επέκταση, την απονομή της Δικαιοσύνης, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε υποβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων νομικών υπηρεσιών και τέλος παραβιάζουν την ισότητα των όπλων ενώπιον των δικαστικών αρχών, με θύμα τον ίδιο τον πολίτη. Στο Σχέδιο του Κώδικα Δικηγόρων, είχαν ενταχθεί, μετά από πρόταση του δικηγορικού κόσμου της χώρας, τρεις εναλλακτικές διατυπώσεις για το δικαίωμα των εμμίσθων

δικηγόρων σε ελάχιστη αμοιβή, οι οποίες όμως απαλείφθηκαν – προφανώς κατόπιν παρεμβάσεων των ως άνω οικονομικών συμφερόντων που καθοδηγούν τις επιλογές της Κυβέρνησης.

2. Επί της κατάστασης που επικρατεί στην απονομή της Δικαιοσύνης, τονίζουμε πριν από όλα την ανάγκη να αρθεί η πρόσφατη απομείωση του θεσμού της προσωρινής δικαστικής προστασίας, με απεξάρτηση της έκδοσης και της ισχύος της προσωρινής διαταγής από το χρόνο συζήτησης της σχετικής αίτησης ασφαλιστικών μέτρων και, επί διαφορών για άκυρη απόλυση εργαζομένου με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ή μεταβολή της εργασιακής του κατάστασης, με απεξάρτηση της ισχύος των ασφαλιστικών μέτρων από το χρόνο συζήτησης της σχετικής αγωγής. Είναι δε εντυπωσιακό ότι δικαστικοί λειτουργοί εφαρμόζουν μεν τις σχετικές διατάξεις, κρίνοντας έτσι σιωπηρά υπέρ της συνταγματικότητας αυτών και προσδιορίζοντας τη συζήτηση των υποθέσεων στις οποίες έχει παρασχεθεί προσωρινή δικαστική προστασία εντός των προθεσμιών που ορίζει ο νόμος, όχι όμως και τις διατάξεις που καθιερώνουν υποχρέωση των ιδίων να εκδίδουν τις αποφάσεις τους εντός συγκεκριμένων προθεσμιών.

Εν γένει, η διαρκής προώθηση αποσπασματικών ρυθμίσεων για την εξυπηρέτηση σκοπών ή σκοπιμοτήτων άσχετων ή αντίθετων προς τη χρηστή απονομή της Δικαιοσύνης, όχι μόνο δεν συμβάλλει στην επίλυση κανενός προβλήματος αλλά αντιθέτως επιτείνει τις ήδη υπάρχουσες δυσλειτουργίες.

Η καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης σε πολλές περιπτώσεις ισοδυναμεί πλέον με αρνησιδικία, κλονίζοντας τα ίδια τα θεμέλια του κράτους δικαίου και προκαλώντας διαρκείς καταδίκες της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η συμφόρηση της γραμματειακής ύλης στις υπηρεσίες κατάθεσης - προσδιορισμού δικογράφων, έκδοσης πιστοποιητικών κ.λπ., καθώς και η αλόγιστη χωροταξική διασπορά των δικαστικών υπηρεσιών καθιστούν την επαφή με το δικαστικό σύστημα μία καθημερινή «οδύσσεια», τόσο για το σύνολο των συλλειτουργών στην απονομή της Δικαιοσύνης όσο και για τους απλούς πολίτες. Η πολυνομία, η κακονομία, η στρεψονομία, έλλειψη και αδυναμία συντονισμού μεταξύ των συναρμόδιων για την επιβολή του δικαίου φορέων είναι μία διαχρονική κατάσταση η οποία συνεπάγεται την ανομία.

Όπως έχουμε κατ' επανάληψη επισημάνει, για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης και πριν το σύστημα απονομής της Δικαιοσύνης καταρρεύσει ολοκληρωτικά, πρέπει να υπάρξει κεντρικός σχεδιασμός και ισχυρή πολιτική βούληση προς το σκοπό, μεταξύ άλλων, της αύξησης του αριθμού των δικαστών και του ανθρώπινου δυναμικού των διοικητικών υπηρεσιών των Δικαστηρίων, της ταχύτερης δυνατής υλοποίησης της ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφων και δυνατότητας ελέγχου της πορείας των δικογραφιών στο σύνολο των δικαστηρίων της επικράτειας, της αναμόρφωσης των Κωδίκων Δικονομίας ώστε να αποσυνδεθεί η δικαστηριακή καθημερινότητα από δυσλειτουργικές ρυθμίσεις που επιβραδύνουν την προώθηση των διαδικασιών και την έκδοση των αποφάσεων, της χωροταξικής αναδιάρθρωσης, της μηχανοργάνωσης και της ηλεκτρονικής διασύνδεσης των διοικητικών υπηρεσιών των δικαστηρίων καθώς της διασφάλισης του θεσμού της αυτοδιοίκησης των δικαστηρίων, με ενίσχυση της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστών και επίτευξη διαφάνειας στη λειτουργία των οργάνων τους.

Όλα τα παραπάνω μείζονος σημασίας θέματα φαίνεται ότι δεν απασχολούν την Κυβέρνηση. Εκείνο που την απασχολεί είναι η κατά παραγγελία νομοθέτηση, κυρίως μέσω πράξεων νομοθετικού

περιεχομένου, ακυρώνοντας το ρόλο και την αποστολή της Βουλής, χωρίς κεντρικό σχεδιασμό και με μόνο στόχο τη διαρκή μετακύλιση του βάρους της κρίσης στη βάση της κοινωνίας, προκειμένου να προστατευτεί η οικονομική ελίτ και να εξυπηρετηθούν τα ανωτέρω αναφερόμενα διεθνή και εγχώρια οικονομικά συμφέροντα.

Ενόψει αυτών, η **Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος** αποφάσισε καταρχήν την **αποχή των Δικηγόρων της χώρας από τα καθήκοντά τους στις 17 και 18 Σεπτεμβρίου 2013** και επιφυλάσσεται για περαιτέρω ενέργειες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ